

ಅದು ನೀನೇ!

ಸುಜ್ಞಾನ

■ ರಮೇಶ್ ಶೆಟ್ಟಿಗಾರ್, ಮಂಜೇಶ್ವರ

ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚೇದಿ ದೇಶವನ್ನು ಸಹಜ ಎಂಬ ರಾಜನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ಒಂದು ದಿನ ತನ್ನ ಅರಮನೆಯವರ ಮನರಂಜನೆಗೋಸ್ಕರ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಒಂದು ನಾಟಕವನ್ನು ಮಾಡಿಸಲು ಆದೇಶಿಸಿದ. ಆ ನಾಟಕವು ನೆರೆಯ ಕಾಶಿದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಆಗಿತ್ತು. ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕಾಶಿ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಲು ಚಂದದ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳು ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಮಹಾರಾಣಿ ತನ್ನ ಮಗ ಐದು ವರ್ಷದ ಬಾಲಕ ಸುಹಾಸನಿಗೆ ಆ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಲು ಹುಂದುಂಬಿಸಿದಳು. ಬಾಲಕ ಸುಹಾಸನಿಗೆ ನಾಟಕದಂದು ಕಾಶಿರಾಜಕುಮಾರಿಯಂತೆ ವೇಷಭೂಷಣ ತೊಡಿಸಿ ಶೃಂಗಾರ ಮಾಡಿಸಿ ನಾಟಕವನ್ನು ಆಡಿಸಿದರು. ಆ ನಾಟಕವನ್ನು ರಾಜ, ಮಂತ್ರಿ, ಆಸ್ಥಾನದ ಗುರುಗಳು, ರಾಣಿಯರು, ಹೀಗೆ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರು ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸಿದರು.

ಅತ್ಯಂತ ಮೋಹಕವಾಗಿ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿದ ರಾಜಕುಮಾರ ಸುಹಾಸನನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಅಭಿನಂದಿಸಿದರು. ಆಗ ಮಹಾರಾಣಿಗೆ ಒಂದು ಯೋಚನೆ ಹೊಳೆಯಿತು. ಆಕೆ ವರ್ಣಚಿತ್ರಕಾರನೊಬ್ಬನನ್ನು ಕರೆದು ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಸುಹಾಸನ ವರ್ಣಚಿತ್ರವೊಂದನ್ನು ಬರೆಯಲು ಆದೇಶಿಸಿದಳು. ಅದರಂತೆ ಆ ಚಿತ್ರಕಾರ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಬಹುಸುಂದರವಾದ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ವರ್ಣಚಿತ್ರವನ್ನು ಬರೆದು ಅದಕ್ಕೆ ಜತನದಲ್ಲಿ ವಸ್ತ್ರದಿಂದ ಹೊದಿಕೆ ಮಾಡಿ ರಾಣಿವಾಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಪಡೆದ ದಾಸಿಯರು ಹೊದಿಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ನೋಡದೆ ಅದು ಮೂಲೆ ಸೇರಿತು. ಅದಾಗಿ ಕೆಲವು ಸಮಯಗಳ ನಂತರ ರಾಜಕುಮಾರ ಸುಹಾಸನನ್ನು ಗುರುಕುಲಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆಂದು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಸುಮಾರು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ರಾಜಕುಮಾರ ಸುಹಾಸನು ಕಲಿತು ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾಪಾರಂಗತನಾಗಿ

ಪ್ರಾಯಪ್ರಬುದ್ಧನಾಗಿಯೂ ಅರಮನೆಗೆ ಮರಳಿದ. ಹೀಗಿರುತ್ತಾ ಒಂದು ದಿವಸ ಅವನು ಅರಮನೆಯ ಒಳಗೆಲ್ಲ ಓಡಾಡುತ್ತ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ರಾಣಿವಾಸದ ಬಳಿ ಹೊದಿಕೆಯೊಳಗಿದ್ದ ವರ್ಣಚಿತ್ರವು ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಆ ಚಿತ್ರದ ಕೆಳಗೆ ಕಾಶಿಯ ರಾಜಕುಮಾರಿ, ಎಂದು ಬರೆದಿತ್ತು. ಸುಹಾಸನು ಆ ಚಿತ್ರವನ್ನು ತದೇಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದ. ನೋಡುತ್ತಾ ಆಕೆಯ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾರುಹೋದ. ಸುಮಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಬರೆದ ಚಿತ್ರವದಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗಾದರೆ ಆಕೆ ಈಗ ತನ್ನಷ್ಟೇ ಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾಳೆ, ಎಂದುಕೊಂಡ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಆಕೆ ಈಗ ಇನ್ನಷ್ಟು ಸೌಂದರ್ಯವತಿಯಾಗಿರಬಹುದು, ಎಂದು ಊಹಿಸಿಕೊಂಡ. ಅವನು ಆ ಚಿತ್ರಪಟವನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ತೋರಿಸದೆ ತನ್ನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ತಂದಿಟ್ಟ. ಹೊರಗೆಲ್ಲ ಓಡಾಡಿಕೊಂಡು ಸದಾ ಚಟುವಟಿಕೆಯಿಂದ ಇರುತ್ತಿದ್ದ ಸುಹಾಸನು ಈಗ ಸದಾಕಾಲ ತನ್ನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಆ